

til ejendomsskyldvurderingen, og da denne ikke er ændret siden 1945, skulle udviklingen således ikke have bevirket nogen indskrænkning i foreningens låneområde for denne gruppe af ejendomme. Man har derfor ved dette midlertidige forslag fundet det rigtigst ikke at foreslå nogen regulering af ejendomsskyldgrænsen.

Når den 10. almindelige vurdering til ejendomsskyld pr. 1. oktober 1950 er foretaget, må ejendomsskyldværdien for en del af de ejendomme, der hidtil har hørt under Jydsk husmandskreditforenings område, forventes at ville overstige den nugældende vurderingsgrænse, således at disse ejendomme ville blive unddraget muligheden for lån hos foreningen, indtil en eventuel regulering af foreningens låneadgang finder sted efter udløbet af de i lovforslaget optagne bestemmelser. Da dette må forekomme ubilligt, foreslås det, at ejendomsskyldvurderingen ved 9. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1945 skal lægges til grund i hele lovens gyldighedsperiode, og denne ejendomsskyldvurdering foreslås også at skulle være afgørende for, om en ejendom kan belånes af Kreditforeningen af grundejere på landet i Jylland. I konsekvens af disse bestemmelser foreslås det ligeledes fastsat, at den særlige vurdering i § 1, stk. 3, skal anvendes for ejendomme, der er undergået forandringer efter sidste vurdering før 10. almindelige vurdering, og at værdien skal fastsættes efter prisforholdene ved den 9. almindelige vurdering.

Vurderingsgrænsen for „jordløse huse“ i Østifternes husmandskreditforening.

Som det fremgår af statens ligningsdirektorats skrivelse af 21. december 1949 har prisstigningen for beboelses- og for beboelses- og forretningsejendomme med under 20 000 kr. vurderingssum i tidsrummet 1937 til

første halvår 1949 været ca. 150 pct. både på øerne og i Jylland i almindelige landkommuner og ca. 135 pct. i landkommuner med større bymæssig bebyggelse. Der er imidlertid i den senere tid konstateret en tydeligt vigende tendens i priserne for denne gruppe ejendomme, ligesom statistikken også her er præget i opadgående retning af et antal konjunkturbestemte salgssummer, formentlig endda i højere grad end for landbrugsejendomme på grund af bolignøden. For denne gruppe ejendomme har ministeriet anset en forhøjelse af den i kreditforeningsloven af 1936 fastsatte vurderingsgrænse, 16 000 kr., med godt 55 pct. til 25 000 kr. for passende.

Udlånsgrænsen i husmandskreditforeningerne.

I kreditforeningsloven af 1936 er udlånsgrænsen for de to husmandskreditforeninger fastsat til 60 pct. af vurderingsgrænserne, og i overensstemmelse hermed blev udlånsgrænserne ved den midlertidige lov af 1946 forhøjet således, at de svarede til 60 pct. af de ved 1946-loven gennemførte forhøjelser af vurderingsgrænserne.

Med den udvikling, der har fundet sted, udnyttes de fastsatte lånegrænser imidlertid langt fra, idet kreditforeningernes udlån for tiden næppe overstiger ca. 35 pct. af vurderingen. Selvom en forhøjelse af udlånsgrænserne således formentlig ikke vil få praktisk betydning ved den her foreslåede midlertidige forlængelse, har man dog fundet det rigtigst at følge det i kreditforeningsloven af 1936 fastlagte princip og foreslå i overensstemmelse hermed lånegrænsen for landbrugsejendomme under de to husmandskreditforeninger forhøjet fra 12 000 kr. til 18 000 kr. svarende til 60 pct. af 30 000 kr. og for jordløse huse fra 9 600 kr. til 15 000 kr. svarende til 60 pct. af 25 000 kr.